

متن پرسش

با سلام دانشجویی هستم که شرایطی جور شد و برای ادامه تحصیل به خارج از کشور آمدم. هدفم این است که انشاءالله برگردم و خدمت کنم. شرایط علمی در اینجا متفاوت است و فکر می کنم کشور نیاز به این پیشرفت ها دارد. به خصوص وقتی می بینم که مسلمانان به دلیل عدم پیشرفت های ظاهرا علمی چقدر در اینجا مورد بی احترامی واقع می شوند بیشتر به اهمیت پیشرفت علمی کشور فکر می کنم. ولی مشکلی که وجود دارد گذشته از همه سختی ها احساس می کنم شرایط روحی ام مثل ایران نیست. احساس می کنم سلوک خودم (اگر شروع شده باشم) کند شده. وقتی عبادتی می کنم یا سخنرانی ای گوش می کنم برکشت به جامعه غربی و دانشگاه در اینجا برایم بسیار سخت می شود. انگار که فعالیت در این جامعه مستلزم حداقل درجاتی از آلودگی روحی است. چون وقتی در خلوت صفایی حاصل می شود بودن در شرایط اجتماعی اینجا بسیار برایم سخت می شود. نمی دانم بمانم یا برگردم. من هنوز ۴ سال تا پایان تحصیل مانده و نمی دانم چه کنم. لطفا راهنمایی فرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اگر بتوانید ماوراء فتنه های محیط متوجه روح جاهلانه ی منحرفین باشید و حقارت این نوع گرایش ها را احساس کنید خوب است که بمانید و مأموریت الهی خود را به انجام برسانید ولی اگر احساس کنید در این دوران زندگی که باید ذخائر معنوی خود را شکل دهید فرصت از دست می رود به عهده ی شما نیست که در آن جا بمانید. موفق باشید